

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. M. Braglia, pełnomocnik, wspierany przez adwokata G. Aiellę)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Brak transpozycji w przewidzianym terminie dyrektywy 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 115 z 14.05.2005 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Reinhold Haug przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-286/05) (¹)

(Ochrona interesów finansowych Wspólnot Europejskich — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Zwrot pomocy wspólnotowej — Retroaktywne stosowanie łagodniejszej kary administracyjnej)

(2006/C 165/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reinhold Haug

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 2 ust. 2 zdanie drugie, art. 4 ust. 1 i 4 oraz art. 5 ust. 1

rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz. U. L 312, str. 1) oraz art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz. U. L 327, str. 11) — Retroaktywne stosowanie łagodniejszej kary — Pojęcie „środka administracyjnego” i „kary administracyjnej” — Zwrot bezprawnie uzyskanej pomocy „obszarowej”

Sentencja

Artykuł 2 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich nie znajduje zastosowania, w sytuacji gdy po stwierdzeniu nadwyżki większej niż 20 % ustalonego obszaru w rozumieniu art. 9 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy zażądano zwrotu całej kwoty początkowo przyznanej pomocy wspólnotowej łącznie z odsetkami, a zainteresowany podmiot gospodarczy twierdzi, że pomoc ta może zostać zwrócona w mniejszym zakresie na mocy art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92.

(¹) Dz. U. C 229 z 17.09.2005

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-354/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/55/WE — Rynek wewnętrzny gazu ziemnego)

(2006/C 165/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: M. Heller oraz B. Schima, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga [przedstawiciel: S. Schreiner, pełnomocnik]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, str. 57)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w zaleconym terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Odwołanie wniesione w dniu 21 marca 2005 r. przez Théodoros Papoulakos od postanowienia wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji (pierwsza izba) w dniu 26 listopada 2001 r. w sprawie T-248/01 Théodoros Papoulakos przeciwko Republice Włoskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-215/05P)

(2006/C 165/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Théodoros Papoulakos (Przedstawiciel D. Koutouvalis, avocat)

Druga strona postępowania: Republika Włoska i Komisja Wspólnot Europejskich

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2006 r. Trybunał (piąta izba) odrzuciła odwołanie jako niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 7 kwietnia 2006 r. — Renate Ilsinger przeciwko Martin Dreschers (zarządca majątku Schlank & Schick GmbH w upadłości)

(Sprawa C-180/06)

(2006/C 165/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Renate Ilsinger.

Strona pozwana: Martin Dreschers (zarządca majątku Schlank & Schick GmbH w upadłości)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy roszczenie przyznane konsumentom w § 5j Konsumentenschutzgesetzes (austriacka ustawa o ochronie konsumentów, zwana dalej „KSchG”, BGBl 1979/140) w brzmieniu art. 1 Z 2 Fernabsatz-Gesetzes (austriackiej ustawy o sprzedaży na odległość, BGBl I 1999/185), umożliwiające dochodzenie na drodze sądowej od przedsiębiorców pozornie wygranej nagrody, gdy ci ostatni wysyłają (wysłali) do określonego konsumenta przyrzeczenie przyznania nagrody lub inne podobne komunikaty sformułowane w ten sposób, że mogą wywołać (wywołały) przekonanie, iż konsument wygrał określoną nagrodę, przy czym żądanie wydania nagrody nie zostało uzależnione od złożenia zamówienia lub od złożenia tylko zamówienia na próbę i też żadne zamówienie nie zostało złożone, jednak adresat zawiadomienia zgłosił żądanie wydania nagrody, jest w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem”) (¹) roszczeniem umownym lub roszczeniem z nim zrównanym na podstawie art. 15 ust. 1 lit c) rozporządzenia?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 1.):

- 2) Czy zachodzi roszczenie w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit c) rozporządzenia, gdy roszczenie o wydanie nagrody nie zostało uzależnione zamówienia towarów, a odbiorca zawiadomienia jednak zamówił towary?

(¹) Dz.U. L 12, str. 1